

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7721** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и чл. 208 – 228 от АПК.

С решение, постановено на 24.06.2011 г. по НАХД № 13830/2010г., Софийски районен съд, НО, 22 състав е потвърдил наказателно постановление № 78358/ 01.10.2010г., издадено от Т. Т., в качеството му зам. началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя М. С. М. ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 лева на основание чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и административно наказание „глоба” в размер на 50.00 лв. на основание чл. 183 ал. 4 т.10 от ЗДвП.

Решението е обжалвано от М. С. М. с искане да бъде преразгледано, поради наличието на нови доказателства и свидетел. В хода на съдебното производство редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – редовно призован не се явява и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На 05.09.2010 г. касаторът е управлявал л.а. марка „Д.” с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по ул. 202 от

ул. Заводска към надлез „Н.” и срещу ТЕЦ „С.” се е движел със скорост от 98 км/ч., при максимално разрешена скорост от 50 км/ч. Това обстоятелство е установено с радар TP 4D N 448, фиксиращ скорост, дата и час, показана на водача. Допълнително е посочено, че водачът е превозвал дете на възраст под 12 години на предна дясна седалка на автомобила, на видима възраст около 3 години, без да е използвана специална седалка за деца. За констатираното на място е съставен актът за установяване на административно нарушение по делото, връчен на жалбоподателя при отказ и с възражения, че полицаите не са му показали радара, като е допълнил, че успоредно с неговия автомобил се е движил друг и не може да се установи чия е засечената скорост. АУАН е подписан от нарушителя в частта, касаеща датата на връчването му.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и като е взел предвид свидетелските показания на свидетеля Т. и след като е отчел наведените доводи в жалбата срещу НП, СРС не е кредитирал възраженията на М. М. по отношение на часа на извършване на проверката и за това, че скоростта била на друг автомобил, като е намерил същите за защитна версия, опровергана от останалите събрани във въззивното производство доказателства.

Касационната жалба, подадена от М. С. М. е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при неточното прилагане на материалния закон като е определено извършеното нарушение и съответното наказание.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № 78358 от 05.09.2010 г. е съставен в присъствието на свидетел очевидец при установяване на нарушението, връчен е на касатора, който е отказал да го подпише, но е изложил възражения и се е подписал, че е получил препис от него.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства по делото пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение

на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора М. С. М., по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтълкувал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 2 – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 13830 от 2010 г., решение от 24.06.2011 г. на Софийски районен съд, НК, 22 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.